

Toernooi met hindernissen toch succes

Het 31^e Recreanten Badminton Toernooi is opnieuw geslaagd. Sportieve, gezellige en enthousiaste deelnemers, verrassende prijswinnaars en niemand geblesseerd. Tevreden deelnemers en een organisatie die staat als een huis. Maar het was me het toernooi wel.

De wet van Murphy

Het leek de wet van Murphy: alles wat bij dit toernooi verkeerd kon gaan, ging mis. Hoe we ook ons best deden, we bleven onder de 30 inschrijvingen. Dat waren er veel minder dan we gewend waren. De een is op de vakantie, de ander in het buitenland, anderen geblesseerd, weer anderen hadden andere afspraken, enkele lieten niets van zich horen.

We hebben serieus overwogen het toernooi af te lasten. We hebben al meer dan 40 deelnemers nodig om uit de aanloopkosten (zaalhuur, EHBO, prijzen) te komen. Gelukkig hebben we de afgelopen jaren enige financiële reserve kunnen opbouwen, maar interen op kapitaal is niet prettig.

Het maken van de wedstrijdindeling verliep nog nooit zo moeizaam. Hoe breng je zoveel mogelijk variatie aan als je zo weinig deelnemers hebt? 'A heeft al met B gespeeld. Nou ja dan maar tegen B, we hebben niet anders!'

Toen eindelijk de indeling af was, kwamen er maar liefst 3 afmeldingen. Het lijkt niet veel, maar het was meer dan 10% van het aantal deelnemers. Hoe lossen we dat op? Gelukkig wilde Hanneke invallen, zodat er 'maar' twee open plaatsen (= 20 'gaten') overbleven. Dank aan alle spelers die op de dag zelf extra partijen wilden spelen. Super!

Als klap op de vuurpijl bleek enkele dagen voor het toernooi dat 'ons thuishonk', sporthal Schuilenburg, verhuurd was aan een zaal hockeyvereniging. De enige mogelijkheid was uit te wijken naar een andere sporthal. De Icoon is een prachtige locatie, maar hoe kom je naar binnen? Hoe komen we aan een toegangsApp en sleutels? Waar liggen de juiste sportmaterialen? Hoe krijg je de verlichting aan? Is er barbezetting? Kunnen we alle deelnemers op tijd bereiken?

Noem het een uitdaging, een vuurproef, een creativiteitstest: het was geen ontspannen begin van een recreatief toernooi.

Ontspannen

Op de dag zelf loopt alles op rolletjes. Dankzij de duidelijke aanwijzingen gaan deuren open, komt er licht in hal en gangen en vinden we alle materialen. De klok in de zaal staat nog op wintertijd, dus wel even opletten.

Het is ook wennen aan het kleine groepje spelers, maar de sportiviteit, inzet en vooral het spelplezier hebben er totaal niet onder te lijden. De spelers strijden vol overgave en er wordt - winst of verlies - veel gelachen. Er wordt door de toeschouwers volop meegeleefd en commentaar gegeven. Het is waarschijnlijk het enige badmintontoernooi waar dit op deze manier kan.

Sportplezier, ontspannen, lachen, sociaal contact en verbondenheid daar gaat het om. Menigeen vergeet zelfs zijn tombolaprijzen op te halen. De organisatoren gaan met meer prijzen naar huis dan zij hadden bij begin van het toernooi. Die prijzen zie je dus de volgende keer weer terug...!

Verrassende winnaars

Na afloop worden alle punten opgeteld. De controleurs maken de balans op. Zoals iedere keer zijn er verrassend winnaars. Bij dit toernooi wint immers de 'gemiddelde speler'. Zelfs al verlies je enkele wedstrijden, dan nog maak je kans op deze eretitel. Diégo, Wilma, Jeroen en Annelies zijn dit keer de gelukkigen.

We danken alle deelnemers en wensen iedereen een goede reis en een warme zomer. We hopen alle deelnemers (en liefst nog heel veel anderen!) de tweede zondag in november, dan weer in sporthal Schuilenburg (!) bij het volgende toernooi terug te zien.

Zelfs het 'rode tasje' vinden we terug. Murphy is overwonnen!